

foretage Realisationen i den antydede Udstrækning, naar den Tid kommer, da den skal foregaa, saa er der paa Finantsloven givet et andet Middel, hvorved man vil kunne seede sig ud over alle opstaaende Ulemper, idet Finantsministeren jo er bemyndiget til i saa Fald at optage Laan hos Bankerne, og naar dette kunde ske i 1870, og det endog til et Beløb af 1,200,000 Rd. paa en Tid, da Forholdene paa Pengemarkedet vare meget stærkt trykkede, saa er det jo aldeles utvivlsomt, at dette Middel er langt lettere anvendeligt i den nærmeste Fremtid. Der foreligger altsaa fra Kassebeholdningens Side ingen Ulempe ved at blive staaende ved Finantsloven, saaledes som den nu foreligger, uden at man behøver yderligere at supplere de i Loven opførte Indtægter med en Indkomstskat. Hvad nu Spørgsmaalet om Fremgang i Formuetilstand angaar, da ligger det ogsaa klart for, at vi for den kontante Tilbagegang, som Finantsloven udviser, faae Aktiver for en Sum af over 2 Millioner. Det er blevet sagt, at disse Aktiver ere værdiløse, ja, man har endogsaa hørt, at de skulde være under Nul, eller at de dog vare lig Nul. Den Betragtning, der er fremsat derimod, navnlig hvad Tverbanen fra Lunderflov til Gøbjerg angaar, nemlig at denne Bane om ikke ret lang Tid vil vise sig at være af fuld Værdi, er formentlig fuldt saa paalideligt, og den vestjydske Bane bør heller ingenlunde bringes ind under den udtalte Dom (Hage: Maa jeg bede om Ordet!); gjør man det, saa ser man formentlig blot hen til enkelte Strækninger af den; hvor man paa Grund af den tyndere Befolkning ikke kan vente nogen særdeles stor lokal Trafik, men man glemmer, at der bag ved Banen ligger rige Dele af den vedkommende Provinds — Sølling, Hønsyssel, Mors og Thy —, som netop i væsentlig Grad ville benytte denne Bane og utvivlsomt bidrage til, at dette Aktiv faar Værdi. Det er blevet sagt, at vi i alt Fald burde beregne Renten af Anlægskapitalen som Udgift. Deri er jeg enig med den ærede Ordfører; men det gjøre vi. Der staar nemlig i § 16 opført Renten af den Gjæld, som vi have optaget paa Grund af Anlægget af de vestjydske Baner; thi da vi begyndte paa disse Jernbaneanlæg, gif vi

ikke ud fra, at vi skulde betale dem strax, men vi gjorde Laan i fuldt Maal for at faae dem anlagte. Nu vil man forsøge at gaa den modsatte Vej og betale Jernbanerne strax. Derimod maa det hævdes, at selv om man ikke vil tiltræde den Anskuelse, at det vil være tilstrækkeligt, at man opfører paa det aarlige Budget Rentetabet af Banerne og dække det af de aarlige Indtægter, idet den større Brug af disse Baner Aar for Aar bringer dem til at stige i Værdi og forøge vor Skatteevne, jeg gjentager, selv om man ikke vil dele denne Betragtning, saa turde det dog være sandsynligt, at man vil anerkjende den Betragtning, som jeg og flere af Mindretallets Medlemmer ere tilbøielige til at hylde, at man af de aarlige ordentlige Indtægter kun behøver at dække indtil Halvdelen af Anlægssummerne, ved Siden af at man dækker det aarlige Rentetab, saa at man altsaa beregner mindst Halvdelen af Anlægssummen som Fremgang i Statsformuen. Fastholder man det lige over for det nu i Landssthinget værende Finantslovsforflag, vil man faae en Fremgang for næste Finantsaar i Statsformuen af ca. 700,000 Rd., og da de turde være utvivlsomt, at de samme Beregninger, benyttede for indeværende Finantsaar, ville give et Overflud, det vil sige en Formuefremgang, der vel ikke vil være saa lidt større, saa vil man for begge Finantsaare tilsammen efter denne Beregning utvivlsomt faae en Fremgang af omtrent 1 Million Rd. aarlig. Dette turde vistnok betragtes som en saa betydelig Fremgang, at det vilde være ubilligt at tage endnu større Beløb bort fra Skatteborgernes egen frie Brug til forskjellige Grene af den borgerlige Virksomhed. Set fra begge disse Synspunkter maa det altsaa fastholdes, at en Indtægtskats er ikke nødvendig. Man siger, at 1872 er et godt Aar. Det er der Ingen, der veed. Ingen veed, hvad 1872 eller 1873 ville bringe, og om 1871 turde det vel siges, at den Skat, som blev betalt den 1ste August 1871, er af mange Skatteborgere, fordi de have haft mindre gode Aar iforveien, bleven betalt paa Indtægten af 1871, og det Samme turde vel være Tilfældet med den Terminskat, der blev erlagt den 1ste Februar 1872, saaledes at man altsaa